

YENİ DOĞMUŞ BİR BEBEK GİBİ, HER ŞEYİ ADIM ADIM ÖĞRENEREK...

Açık söylemek gerekirse GençÜNAK benden birinci yıl özel sayısı için yazı istediğinde ne yazmam gerektiği konusunda aklım karışmıştı. Akademik bir yazı mı olmalıydı, eğlenceli mi, içeriğinde ne olsa ilgi çekici olurdu gibi pek çok soru vardı aklımda... Sonra düşündüm ki madem birinci yıl özel sayısının kapağı bu yıl birinci yaşını kutladığımız dünya tatlısı oğlum, o zaman GençÜNAK Bülteni okuyucularına Emir üzerinden GençÜNAK'ı anlatmalıyım... Belki de GençÜNAK üzerinden Emir'i...

GençÜNAK yeni doğmuş bir bebektir bundan bir yıl önce. Bir grup üniversite öğrencisi müthiş bir heyecanla yeniden hayat verdikleri bu oluşuma dâhil olduklarında ne yapacakları konusunda bir fikirleri yoktu belki de. Kendilerini neyin beklediğini, kendilerinden nelerin beklendiğini, ÜNAK içinde nasıl bir yerleri olacağını kestiremiyorlardı büyük ihtimalle. Yıllardır öğrenci idi onlar, şimdi daha başka bir şeye adım atmanın heyecanını yaşıyorlardı. Eve getirdiğimizde gözleri çok iyi göremeyen ama yine de etrafı anlamaya çalışan Emir gibilerdi onlar. Korunaklı alanlarından ayrılmış, henüz hiçbir şey bilmeyen, çok hızlıca öğrenmesi gereken ve etrafta öğrenilmesi gereken çok şey olan... Hayat hem zordu hem de bir meydan okumaydı onlar için...

Aradan bir ay geçince Emir'in duyuları güçlenmeye başladı. GençÜNAK'ın da. Etraflarında bir şeyler olduğunu kestirmeye başladılar. Gözleri keskinleşti ve gördüklerini anlayabilir hale geldiler. Emir duyduğu sese doğru baktı ve sesin nereden geldiğini anlamaya çalıştı. GençÜNAK üyeleri de içinde buldukları alanı anlamaya ve bilinçlenmeye başladılar... Ne yaptıklarının ve ne yapacaklarının farkına varmaya başladılar yavaş yavaş...

Bir zaman sonra etraflarında gelişen olaylara seyirci gözüyle bakarken rolleri değişti. Neler olduğunu anlayıp ona göre çözümler ürettiler. Emir gözünün önünde üstünü örttüğüm oyuncağını almak için örtüyü kaldırdı, GençÜNAK üyeleri de görünenlerin altındaki detayları fark ettikçe anlamaya ve yorum getirmeye başladılar...

Her ikisi de hareketlenmeye başladı büyüdükçe... Hareketlendikçe keşfedilmesi gereken şeyler arttı. Karşılarına gelen her şeyi büyük dikkatle inceleyip karar verdiler. İlk adımlarını attılar... Bu adımlar dünya için küçük ancak kendileri için çok büyük adımlardı... Belki teklediler, düştüler, yoruldular ama her defasında yeniden ayağa kalktılar.

Bir zaman sonra Emir yaşadığı hayattan büyük zevk almaya başladı. Her şey oyun olabilirdi onun için... Gülücükler saçtı etrafındaki herkese, sonsuz bir mutluluk kaynağı oldu. Aynı Emir gibi GençÜNAK üyeleri de sonsuz mutluluk dağıtmaya çalıştı doğaya ve insanlara. Tema Vakfı ile ortaklaşa çalışıp ağaç diktiler içinde yaşadığımız dünyayı güzelleştirmek için... Lösemili çocuklara moral verdiler tükenmeyen enerjileri ile... Meslektaşları ile görüştüler, aksaklıkları konuştular, önerilerini dinlediler, yenilikler getirmeye çalıştılar...

Dolu dolu geçirdiler tüm zamanlarını... Emir büyüdü, o artık bir yaşında... Kapak fotoğrafında gördüğünüz gibi o hep koşuyor. Yeni şeyler öğrenmek için... Yeni şeyler keşfetmek için... Tıpkı GençÜNAK gibi... Temennim bu aktif yaşamın her ikisi için de yıllar boyu devam etmesi... Başarılarınızın artarak devam etmesini ve daha nice yaşlarınızı kutlamayı diliyorum...

ZEHRA TAŞKIN
H.Ü. BİLGİ VE BELGE YÖNETİMİ BÖLÜMÜ